

[Aivilda Larsen.]

at faa det rigtige Antal Værelser frem, foretager en Sammenligning mellem det Antal Værelser, der efter denne Lov skal opgives, og det Antal Værelser, der er opgivet af de samme Mennesker, da de søgte om Brændselstildeling. Denne gives som bekendt efter Antal Værelser i Lejligheden. Jeg har i og for sig ogsaa, understreget, at Spørgsmaalet om Brændsel ikke kan være det store Problem, for skal man varme op i en Villa, der har Radiatorer, saa bruges der lige meget Brændsel, hvad enten man lukker op for en eller to Radiatorer, og hvad angaar Lejligheder med Kakkelovne, vil jeg gøre opmærksom paa, at Folk jo faar Tildeling af Brændsel efter det Antal Værelser, de har.

Om Ministerens Forslag som Helhed vil jeg sige, at jeg ikke finder, at jeg kan være tilfreds med det, og her befinder jeg mig paa Linie med de politiske Ungdomsorganisationer, som afviste denne Ministerens Udvej for et Aar siden. Ministerens Forslag er efter min Mening et Forsøg paa at udsætte Ungdomskommissionens Forslag, præcis som den frie Opsigelse, der blev gennemført i September Maaned, var et Forsøg paa at udskyde det. Vi sagde dengang, at det ikke vilde lette Værelsemangelen det fjerneste, men at kun Huslejen vilde stige. Og det har vist sig at være rigtigt, vi har ikke faaet flere Værelser frem. Nu forsøger man igen med dette Regeringsforslag at lempe paa Problemet, at udskyde Problemets endelige Løsning, og det kan jeg ikke erkende som værende rigtigt. En hurtig og ensartet Afhjælpning af den værste Bolignød kan kun sikres med en obligatorisk, straks fuldt ikrafttrædende Lovgivning med Undersøgelse af Behovet for Værelser, Anmeldelsespligt for overtallige Værelser og Anvisning af værelsesøgende.

Hvad det angaar, som den højtærede Minister nævnte, at § 13 ikke findes i det Lovforslag, jeg paa mit Partis Vegne har forelagt, skal jeg gøre opmærksom paa, at det er rigtigt nok, at denne Paragraf mangler, men det skyldes rent tekniske Grunde, idet der heri stod, at Loven udløber i Marts 1948. Det er det Tidspunkt, vi befinder os paa nu. Jeg kunde naturligvis have ændret Paragraffen, idet jeg kunde have skrevet, at Loven udløber i Marts 1949, men det har jeg ment, man altid kunde fastsætte ved Behandlingen af Lovforslaget — i øvrigt er et Ændringsforslag fra Ministerens Side særdeles velkomment.

Til det ærede Medlem Hr. Elgaard vil jeg gerne sige — og her er jeg fuldstændig

enig med det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, som omtalte, hvad der var sket for ad Frivillighedens Vej at fremskaffe flere Værelser —, at hvis vi her blev enige om, at vi har forsømt at gøre noget ad Frivillighedens Vej for at raade Bod paa Boligmisæren, maatte vi jo samtidig erkende — og det gælder i særlig høj Grad det ærede Medlem Hr. Elgaard —, at denne Forsømmelse falder paa det ærede Medlems Parti, da det jo havde Regeringsmagten for ikke saa lang Tid siden. Dengang saa vi ikke noget som helst Forsøg paa at raade Bod paa Boligmisæren.

I samme Forbindelse vil jeg pege paa, at man netop i Dag fra forskellig Side har anbefalet et Lovforslag om Bemyndigelse til Foretagelse af visse Ekspropriationer, og i Ministerens skriftlige Forelæggelse af dette Lovforslag hedder det:

„Bestemmelsen er hidtil ikke bragt direkte i Anvendelse, men selve dens Eksistens baner Vej for paa rimelige økonomiske Vilkaar at gennemføre de fornødne Ejendoms erhvervelser ved frivillig Overenskomst.“

Ja, alene Eksistensen af en saadan Lov som den, vi nu behandler, vil paa samme Maade, ad Frivillighedens Vej, kunne fremskaffe en hel Del Værelser.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Elgaard som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har gjort gældende, at det, vi først og fremmest bør gøre, er at undersøge Behovet for Værelser. Ja, men det foreliggende Lovforslag — det gælder i øvrigt begge Lovforslagene — forudsætter netop en Behovsprøve, saa jeg synes ikke, man kan skille Spørgsmaalet om Behovet ud og sige: vi skal først have en Undersøgelse af Behovet. Det fremgaar, som sagt, af selve Lovforslaget, at man skal undersøge Behovet for Værelser, og at man dernæst skrider til Anmeldelsespligt og til Udlejning.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde, at vi i Frederiksberg Kommune har set, hvor stort Behovet for Værelser er, gennem den Undersøgelse, som det kommunale Ungdomsnavn foretog i Efteraaret. Netop i Forbindelse med denne Undersøgelse har jeg haft en Del Dyster med det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, idet jeg under en Diskussion derom under Budgetbehandlingen i vor Kommune — og sidst i Huslejudvalget — er blevet afvist af det ærede Medlem, som sagde, at de paagældende Tal overhovedet ikke gav Udtryk for noget som helst, at man overhovedet ikke kunde tage dem som et Udtryk for Størrelsen af Efterspørgsel efter og Tilbud paa Værelser, idet